

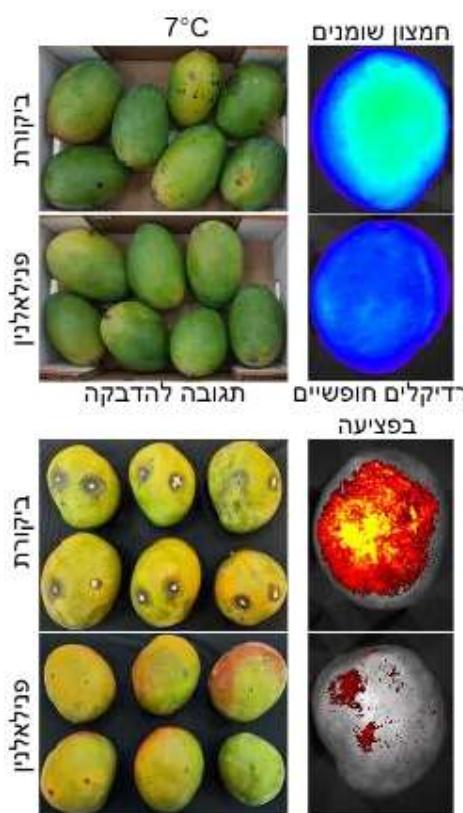
פנילאלני משפר את עמידות הפרי הקטוף כלפי ריקבון וצינה

מניש קומר פטאל, מיכל פニוק, דליה מאורר, אולג פיינגרג, עם אלקן

המכון לחקר תוכרת חקלאית ומזון, מכון וולקני

noamal@volcani.agri.gov.il

יותר משליש מהפירות והירקות הקטופים אובדים ולא מגיעים לצלחת, כאשר חלק גדול מהפחחת נגרם כתוצאה מריקבון הנגרם על ידי פטריות פתוגניות. המגבילות הרבות המוטלות על פונגיצידים מחייבות אותנו למצוא פתרונות כלכליים, בטוחים וידידותיים לסייע על מנת להתמודד עם ריקבון של תוכרת חקלאית לאחר הקטיף. העמידות הטבעית של הפרי לעקבות ביוטיות ואביוטיות תלויות בנסיבות פלבונוואידים ואנטזיאנינים המיזרים במסלול הפנילפרופנוואיד, וידעוים כחומרה בריאות בעלי פירות אנטי-פטרייתית ונוגדת-חימצון. השערת המחקר הייתה כי טיפול בפנילאלני י שפר את תגובת ההגנה הטבעית של הפרי כלפי גורמי ריקבון וצינה. אכן, טיפול של פירות מגנו, אבוקדו ועוד בפנילאלני הפחית ריקבון בפירות שנגרם כתוצאה מתוקפנות של הפטריות: *Lasiodiplodia theobromae*, *Colletotrichum gloeosporioides*, *Alternaria alternata* או *Penicillium digitatum*. נמצא כי טיפול לאחר קטיף ב 8 מילימולר היה הטיפול המוצטיין. בבחינות טרנסקריפטום של פירות מגנו שהודבקו ב *C. gloeosporioides* נמצאה שטיפול בפנילאלני הגביר

בieten של גנים במסלול של תגובות ההגנה של הפרי ואת המסלול הפנילפרופנוואיד, אשר הוביל לבiosisינזזה של פלבונוואידים והגברה של פעילות נוגדת החימצון בפרי. כך, מייצוי מתנולי מקליפה של פירות מטופלים בפנילאלני נמצא כבעל פעילות אנטי-פטרייתית, נראה בעקבות נוכחות גבוהה של פלבונוואידים. בנוסף, נמצא כי טיפול לאחר קטיף הגביר את עמידות פרי המגן לקור תוך הפחחת הנזודות השחורות על פרי, הכבישים והריקבון. מנגנון העמידות אשר נחקר ברמת הטרנסקריפטום והמטבולום הראה הגברה של הבiosisינזזה של הפלבונוואידים, עליה בפעולות נוגדת חימצון ועיכוב בחמצן שומנים, אשר מהווים סימפטום מרכזי של נזק צינה. מסיכום תוצאות אלה, נראה כי טיפול לאחר קטיף ב 8 מילימולר פנילאלני יכול להגבר את העמידות הטבעית של הפרי כלפי גורמות לרכיבון וכגון מחלות פטרייתיות הגורמות לריקבון וכגון נזקי צינה וכך לשמור על איכות הפרי תוך הפחחת פחתים לאחר קטיף.